आलस्तावदहं चिरान्मरणजं सेवे त्वदीयं सुखं ।
इत्युक्तो धनवर्जितेन सहसा गत्वा श्मशाने शवो ।
दारिद्र्यान्मरणं परं सुखमिति ज्ञात्वेव तूष्णीं स्थितः ॥२४॥

तत् सर्वथार्थार्जने यतितव्यं । इति सम्प्रधार्य देशान्तरगमनं च निश्चि
५त्य गृहं सुहृज्जनं च परित्यज्य चत्वारो ऽपि प्रस्थिताः । अथवा सा
धिदमुच्यते ।

सत्यं परित्यजति मुञ्चति बन्धुवर्गं ।
शीघ्रं विहाय जननीमपि जन्मभूमिं ।
सत्यज्य गच्छति विदेशमनिष्टलोके ।
१० वित्ताकुलीकृतमतिः पुरुषः किमन्यः ॥२५॥

एवं च क्रमेणावन्तिविषयं प्रापुः । तत्र च सिप्राजले स्नात्वा श्रीमहा
कालदेवं च प्रणम्य यावदग्रतो गच्छन्ति । तावद्भैरवानन्दो नाम यो
गीन्द्रः सम्मुखो बभूव । तं च ब्राह्मणोचितविधिना सम्भाष्य ते सर्वे
तेनैव सह तस्य मठं जग्मुः । अथ ते योगिना पृष्टाः । कुतो भवन्तः
१५समायाताः । क्व यास्यथ । किं प्रयोजनं । ततस्तैरभिहितं । वयं सि
द्धयात्रिकाः । तत्र यास्यामो यत्र धनतृप्तिर्मृत्युर्वा भविष्यतीति । एष
निश्चयः । उक्तं च ।

पतति कदाचिन्नभसः खाते पातालतो ऽपि जलमेति ।
दैवमचिन्त्यं बलवद्बलवान्न तु पुरुषकारो ऽपि ॥२६॥
२० अभिमतसिद्धिरशेषा भवति हि पुरुषस्य पुरुषकारेण ।
दैवमिति यदपि कथयसि पुरुषगुणः सो ऽप्यदृष्टाख्यः ॥२७॥
क्लेशस्याङ्गमदत्वा सुखमेव सुखानि नहि लभ्यन्ते ।
मधुभिन्मथनायस्तैराश्लिष्यति बकुभिर्लक्ष्मीं ॥२८॥
दुरधिगमः परभागो यावत् पुरुषेण साहसं न कृतं ।
२५ जयति तुलामधिरूढो भास्वानपि जलदपटलानि ॥२९॥